

de efter Forholdets Beskaffenhed egne sig til Inddragelse. Af hver Renterigsdaler af den førstnævnte Slags Kapitaler vil Bidraget formentlig kunne ansættes til et Beløb af 2 β . Dette vil t. Ex. for en Ryndling, der har 500 Rd. som Kapital, indstaaende i Overformynderiet kun udgjøre et Uddrag i hver Termin af 20 β . Af de sidstnævnte Kapitaler vil Bidraget derimod vel kunne ansættes til 4 β , hvilken Forskjel tør anses tilstrækkelig begrundet ved det forskjellige Niemed, hvori Kapitalerne indfattes.

Det Bidrag, som Laantageren af Massens Midler bør yde, har Ministeriet troet burde bestemmes til $\frac{1}{4}$ pCt. om Aaret af de laante Kapitaler, hvilket Tillæg til den sædvanlige Rente af 4 pCt. vil opveies af den Fordel, det i Almindelighed vil være for Laantagererne at have saatte Penge anbragte i deres Eiendomme. Det er en Selvsølge at ogsaa de nuværende Laantagere maae svare denne $\frac{1}{4}$ pCt. Man kan vel ikke ligefrem paalægge dem denne forbyttede Rente; men ere de ikke villige til at svare den, ville de udlaaente Kapitaler blive at opstige dem og at udsætte paany.

Paa denne Raade vil der til Bestyrelsen af Overformynderierne udenfor Kjøbenhavn efter den ovennævnte Dgjørelse kunne regnes paa et samlet aarligt Beløb af omtrent 21,634 Rd., nemlig:

for Sjællands Stift	7,440 Rd.
for Jyens Stift	2,577 —
for Hollands og Falskers Stift	1,190 —
for Aalborg, Hjørring og Thisted	3,081 —
Amtet	763 —
for Viborg Amt	3,450 —
for Ribe Stift	3,133 —

Salt 21,634 Rd.

Deraf udgjør Afgiften af 2 β . af hver Renterigsdaler	6,739 Rd.
+ 2 β . til af hver Renterigsdaler af Kapitaler, indfatte ifølge Bestyrelsen	1,254 —
$\frac{1}{4}$ pCt. af Debitorerne	13,641 —

Salt 21,634 Rd.

Hvorvidt nu dette Beløb vil være tilstrækkeligt til deraf at afholde samtlige Udgifter ved Overformynderimidlernes Bestyrelse og til at opsamle det omtalte Reservecfond, vil afhænge af, under hvor mange Overformynderier Man tænker sig Midlerne inddragne. At de ville tilstrække til at dække Udgifterne ved eet sælles Overformynderi tør, efter den Erfaring, Man har fra Kjøbenhavns Overformynderi, vel anses for afgjort. Skjøndt det nu vistnok maa indrømmes, at eet sælles Overformynderi vilde medføre den simpleste, letteste og billigste Bestyrelse, har Justitsministeriet dog næret Tvivl om, hvorvidt Spørgsmaalet om eet eller flere Overformynderier turde afgjøres alene med det ovenfor fremhævede Hensyn for Die. Det kan vel ikke være Tvivl underkastet, at Lovgivningen ved at bestemme, at disse Midler fortrinnsvis skulle søges anbragte i faste Eiendomme, ikke har havt til Hensigt at afhjælpe noget Savn for Krediten, men kun tilfattet at skaffe de Umyndige den Sikkerhed, som ansaaes for mest betryggende, og det tør navnlig anses for et Hensyn, der aldeles har ligget udenfor Lovgivningens Bestemmelse, at Kapitalerne skulde komme netop de Egne tilgode, hvorfra de indkom. Men paa den anden Side er Forholdet dog faktisk det, at de nævnte Midler efterhaanden have faaet en ikke ringe Betydning for Krediten i de enkelte Egne, idet de sædvanlig udlaaes indenfor selve Overformynderikredsens Grændser og derhos ofte i mindre Summer.

Sammendrog Man nu Midlerne under eet Overformynderi, vilde Følgen heraf uden tvivl blive den, at Udgangen til at erholde Aaan af Overformynderimidlerne blev betydeligt vanskeligere for de mindre Landeieendomsbesiddere, og at de nævnte Midler i alt Fald ikke vilde blive fordelte ligelig over Landet. Skjøndt det er en Selvsølge, at de Umyndiges Midler bedst vilde være tjente med en Bestyrelse, der fortrinnsvis tog Hensyn til, hvad der alene gavnede dem, har Justitsministeriet dog ikke dristet sig til fuldstændig at løsrive den nye Ordning fra de bestaaende Forhold og har derfor troet at burde bringe flere Overformynderier i Forslag, nemlig: